

Sygn. akt II C 520/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia Bartosz Lewandowski

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w M.

przeciwko K. Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. Z. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w M. kwotę (...) (jeden tysiąc pięćset piętnaście) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 lutego 2021 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. zasądza od K. Z. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w M. kwotę 606,91 zł (sześćset sześć złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia prawomocności wyroku do dnia zapłaty.

sygnatura akt II C 520/21

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 3 lutego 2021 r. powód - (...) S.A. z siedzibą w M., reprezentowany przez fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o zasądzenie od pozwanej K. Z. kwoty 5.542,51 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, z uwzględnieniem opłaty sądowej poniesionej uprzednio w elektronicznym postępowaniu upominawczym toczącym się pod sygnaturą akt Nc-e 1436098/20 umorzony postanowieniem z dnia 03.11.2020 r., w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Na dochodzoną należność składają się niespłacony kapitał w kwocie 5387,80 zł oraz odsetki w kwocie 154,71 zł. Powód wskazał, że pozwaną oraz jej pierwotnego wierzyciela (...) Spółka z o.o. z siedzibą w B. łączyła Umowa pożyczki refinansującej nr (...) zawarta 28 sierpnia 2019 r. za pośrednictwem platformy internetowej pośrednika kredytowego (...) sp. z o.o., na podstawie której pozwanej zostały udostępnione środki pieniężne w kwocie 5.387,80 zł na warunkach określonych w umowie, pozwana natomiast zobowiązała się do ich zwrotu wraz z należnymi kosztami w terminie określonym w umowie. W związku z opóźnieniem w spłacie, pierwotny wierzyciel podjął wobec pozwanej działania windykacyjne, które były bezskuteczne. Następnie wierzytelność wobec pozwanej została zbyta na rzecz DeltaWise OÜ z siedzibą w Estonii, a następnie zbyta przez DeltaWise OÜ z siedzibą w Estonii na rzecz powoda.

(pozew k. 4-5)

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2020 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie umorzył postępowanie toczące się w tej sprawie w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(akta (...)) o sygn. akt Nc-e 1436098/20)

Pozwanej doręczono prawidłowo odpis pozwu i zobowiązano ją do wniesienia odpowiedzi na pozew w terminie 21 dni, czego pozwana nie zrobiła. Pozwana w żaden sposób nie zajęła stanowiska w sprawie. W związku z tym, sprawę kierowano na posiedzenie niejawne i wydano wyrok zaoczny.

(elektroniczne potwierdzenie odbioru k. 37)

Sąd Rejonowy ustalił:

Dnia 28 sierpnia 2019 r. pozwana K. Z. zawarła z (...) Spółka z o.o. z siedzibą w B. ramową umowę pożyczki i umowę pożyczki refinansującej nr (...) za pośrednictwem platformy internetowej pośrednika kredytowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w B.. W §1 umowy pożyczki refinansującej wskazano, że kwota pożyczki wynosi 6669,98 zł, opłata za refinansowanie 1470,74 zł, zaś odsetki kapitałowe zastrzeżono w wysokości dwukrotności stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 3,5 punktów procentowych. Termin spłaty pożyczki przez pozwaną upłynął 27 września 2019 r. Zgodnie z §2 ust. 6 spłata pożyczki, udzielonej pożyczkobiorcy przez podmiot współpracujący z pośrednikiem (tj. na rzecz (...) sp. z o.o.) miała zostać dokonana niezwłocznie po uznaniu rachunku bankowego pośrednika przelaną kwotą opłaty za refinansowanie, nie później niż w terminie 7 dni. Natomiast zgodnie z § 2 ust. 7 umowy, spłata pożyczki dokonana przez pożyczkodawcę wyczerpuje roszczenia pożyczkobiorcy o wypłatę kwoty pożyczki.

(ramowa umowa pożyczki, k. 21, umowa pożyczki refinansującej k. 22)

Na rachunek pozwanej zostały przelane kwoty: 1.020 zł i 495 zł z rachunku pośrednika kredytowego (...) sp. z o.o.

(potwierdzenia przelewów k.24 i 25)

Dnia 1 listopada 2019 r. (...) Spółka z o.o. zawarła z DeltaWise OÜ z siedzibą w Estonii umowę cesji wierzytelności, obejmującą m.in. wierzytelność wobec pozwanej.

(załącznik do umowy cesji 11.08.2019.2 k. 27)

Następnie, dnia 10 marca 2020 r. DeltaWise OÜ z siedzibą w Estonii zawarła z powodem umowę cesji wierzytelności, obejmującą m.in. wierzytelność wobec pozwanej.

(umowa ramowa przelewu wierzytelności k. 12-27, porozumienie z dnia 10 marca 2020 r. k. 28-29, załącznik z listą wierzytelności do porozumienia z 10 marca 2020 r. k. 27v. 12-20)

Pozwana była kilkakrotnie wzywana do zapłaty, lecz nie spłaciła pożyczki.

(wezwanie do zapłaty k.26)

Stan faktyczny sprawy sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że na skutek braku wniesienia odpowiedzi na pozew przez pozwaną, na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. Sąd wydał wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym. W myśl art. 339 § 2 k.p.c. w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o faktach zawarte w pozwie lub pismach procesowych

doręczonych pozwanemu przed posiedzeniem, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W analizowanej sprawie, wierzytelność wobec powódki była przelewana dwukrotnie i w pierwszej kolejności Sąd musiał stwierdzić, czy powód wykazał swoją legitymację czynną. Jeśli chodzi o drugą z umów cesji, której stroną były DeltaWise OÜ i powód, to powód przedstawił podpisaną przez obie strony ramową umowę przelewu wierzytelności oraz porozumienie zawarte w ramach tej umowy ramowej. Zgodnie zaś z ust. 11 tego porozumienia, jego integralną część stanowi wykaz przelanych wierzytelności. Powód przedstawił wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, w którym widnieją dane pozwanej i informacje o wierzytelności wobec niej. Natomiast jeśli chodzi o pierwszą w kolejności umowę cesji, zawartą między (...) Spółka z o.o. a DeltaWise OÜ, to powód powoływał się na nią w pozwie, natomiast nie została ona do niego załączona. Do pozwu załączono jednak wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, w którym widnieją dane pozwanej i informacje o wierzytelności wobec niej. Mając ten fakt na uwadze, a ponadto uwzględniając treść art. 339 § 2 k.p.c., Sąd uznał za prawdziwe twierdzenia powoda o dokonaniu przelewu wierzytelności z (...) Spółka z o.o. a DeltaWise OÜ. Podsumowując, w ocenie Sądu powód należycie udowodnił, że obydwie umowy cesji były skutecznie zawarte i że na powoda została przeniesiona wierzytelność dochodzona w tej sprawie przeciwko pozwanej. W konsekwencji, powód jest podmiotem legitymowanym czynnie w niniejszym postępowaniu.

Jeśli natomiast chodzi o rozstrzygnięcie, czy należy uwzględnić żądanie powoda, to po pierwsze należy stwierdzić, że głównym celem pożyczki zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem, było refinansowanie wcześniej zaciągniętej przez pozwaną pożyczki. Pierwotny wierzyciel (...) Spółka z o.o. z siedzibą w B. miał przede wszystkim spłacić pożyczkę pozwanej w (...) sp. z o.o. Warunkiem owej spłaty była wpłata przez pozwaną opłaty za refinansowanie.

Z załączonych dokumentów nie wynika jakiej wysokości była pożyczka zaciągnięta w (...) sp. z o.o. Przede wszystkim jednak brak jest jakiegokolwiek dowodu na to, że owa pożyczka została faktycznie spłacona zgodnie z treścią umowy pożyczki refinansującej. Powód nie sformułował nawet twierdzeń w tym przedmiocie, a jedynie ogólnikowo wskazał w treści pozwu, że pozwanej udostępniono kapitał w kwocie 5.387,80 zł. Na marginesie, kwota podana w pozwie jest inną kwotą, niż ww. kwota pożyczki wynikająca z umowy i powód nie wyjaśnił z czego dokładnie kwota ta wynika. Dochodzona kwota należności głównej nie pojawia się w żadnym z załączonych przez powoda dokumentów. W zakresie udostępnienia pozwanej wskazanej przez powoda kwoty, Sąd powziął wątpliwości i nie uznał tych twierdzeń za prawdziwe w myśl art. 339 § 2 k.p.c.

Powód załączył jednak do akt sprawy potwierdzenia przelewów na rzecz pozwanej na kwoty: 1.020 zł i 495 zł z rachunku pośrednika kredytowego wymienionego w umowie pożyczki refinansującej, tj. (...) sp. z o.o., których tytuły przelewów odnoszą się do pożyczki refinansującej. W konsekwencji, należało zasądzić na rzecz powoda sumę tych kwot, tj. 1515 zł. W tym zakresie bowiem udowodnione zostało, że pierwotny wierzyciel udostępnił kwoty tej wysokości pozwanej.

Oczywiście, podmiotom udzielającym pożyczek w ramach działalności gospodarczej, należne są odsetki kapitałowe i ewentualne prowizje, zgodnie z postanowieniami umowy. W pierwotnej umowie pożyczki zawartej przez pozwaną, zastrzeżone były zarówno odsetki kapitałowe, jak i prowizja, którą nazwano „Opłatą za refinansowanie”. Powód nie odniósł się w ogóle do kwestii zapłaty przez pozwaną opłaty za refinansowanie, natomiast skoro twierdził, że pozwanej udostępniono kapitał, zaś warunkiem realizacji umowy była zapłata opłaty za refinansowanie, to zasady logiki wskazują, że pozwana musiała tę opłatę zapłacić. Owa prowizja została obliczona jako pewna całość, zaś umowa w żadnym stopniu nie wyjaśnia co na tę prowizję się składa. W świetle nieudowodnienia roszczenia w przeważającej części, powinna ona zostać uznana za nienależnie uiszczoną przez pozwaną w części. Jak już jednak wspomniano, w świetle brzmienia umowy, Sąd nie ma możliwości określić w jakiej części. Z drugiej strony, od kwoty udostępnionej pozwanej pozwany naliczył także odsetki w kwocie 154,71 zł, wskazując przy tym, że w części są to odsetki maksymalne za opóźnienie, a w części odsetki ustawowe za opóźnienie. Skoro Sąd nie dysponuje możliwością obliczenia jaka

część prowizji została należnie zapłacona przez pozwaną i prawidłowego obliczenia rozliczeń stron w zakresie wykraczającym poza samą kwotę udostępnionego kapitału, roszczenie powoda w zakresie odsetek kapitałowych także należało oddalić.

Jeśli natomiast chodzi o odsetki ustawowe za opóźnienie, których powód dochodził od daty wniesienia powództwa, to należało to żądanie uwzględnić. Pozwana była kilkakrotnie wzywana do zapłaty, roszczenie było wymagalne. Zgodnie z art. 481 k.c. powodowi przysługują zatem z mocy prawa odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia następnego po dniu wymagalności. Żądanie odsetkowe w tym zakresie mogło zostać uwzględnione. Nawet biorąc pod uwagę oddalone roszczenie powoda w zakresie skapitalizowanych odsetek od kwoty głównej, to abstrahując od okoliczności sprawy, nawet ich zasądzenie nie stałoby na przeszkodzie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od daty wniesienia powództwa z uwagi na art. 482 k.c., który dopuszcza możliwość naliczania odsetek od odsetek od daty wytoczenia powództwa.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 100 k.p.c., ponieważ powództwo zostało uwzględnione jedynie częściowo. Pozwana nie poniosła żadnych kosztów postępowania. Powód poniósł koszty procesu w kwocie zł, na które złożyły się: 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 400 zł tytułem opłaty od pozwu oraz 1800 zł wynagrodzenia fachowego pełnomocnika powoda – ustalone na zgodnie z § 2 punkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (tj. Dz. U. 2018 poz. 265 ze zm.). Pozwana nie poniosła żadnych kosztów postępowania. Powód wygrał proces jedynie w 27,33%. W związku z tym, zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 606,91 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (27,33% z kwoty 2217 zł to 606,91 zł). Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty orzeczonej tytułem kosztów procesu od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c.